Ο Παπισμός χθές και σήμερα (Ιερά Μονή Παρακλήτου)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 23 Ιουλίου, 2009

Η Ιερά Μονή Παρακλήτου, ευρισκομένη εις τον Ωρωπόν Αττικής, εξέδωσε προσφάτως θαυμάσιον και διαφωτιστικόν φυλλάδιον (48 σελ., Α' έκδοσις Ιούνιος 2009, 10.000 αντίτυπα), υπό τον ως άνω τίτλον, το οποίον διανέμετε δωρεάν. Παραθέτομεν εν συνεχεία το περιεχόμενό του, προς ευρυτέραν διαφώτισιν του πιστού λαού του Κυρίου.

(Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου)

Πρόλογος

Οι σύγχρονες προσπάθειες για την επαναπροσέγγιση του χριστιανικού κόσμου είναι φυσικό να έχουν ευρύτατη αποδοχή, επειδή, αφενός, αποτελούν την ανθρώπινη συμβολή στην ιερή υπόθεση της ενότητας και, αφετέρου, διεξάγονται σε μια εποχή που ο κόσμος, κατακερματισμένος από πολύμορφες αντιθέσεις, αναζητεί με αγωνία ενοποιητικά στοιχεία.
Οι προσπάθειες αυτές, ωστόσο, έχουν αποδειχθεί μέχρι σήμερα απογοητευτικά αναποτελεσματικές. Όχι μόνο δεν εμπνέουν πλέον καμιά αισιοδοξία, αλλά και προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία, καθώς έχουν γίνει ήδη κατάδηλες οι επιζήμιες συνέπειές τους:

α) άμβλυνση της ορθόδοξης αυτοσυνειδησίας, διαιρέσεις και σχίσματα στο

πλήρωμα της Εκκλησίας μας·

β) σύγχυση, αποθάρρυνση και αποπροσανατολισμός στους ετεροδόξους που αναζητούν την αυθεντικότητα της πίστεως.

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί έκφραση αυτής της ανησυχίας μας, αφού ο διάλογος ανάμεσα στην Ορθοδοξία και τον Παπισμό δεσπόζει στις διαχριστιανικές σχέσεις και, επιπλέον, η συνύπαρξη Ορθοδόξων και Παπικών στις πολυπολιτισμικές πλέον κοινωνίες μας λειτουργεί ως πρόκληση για κάθε ορθόδοξη συνείδηση.
Ακολουθώντας την πατερική μας παράδοση, η οποία μας έχει διδάξει να «αγαπώμεν εν αληθεία» και να «αληθεύωμεν εν αγάπη», επιχειρούμε να σκιαγραφήσουμε με νηφαλιότητα και υπευθυνότητα το πρόσωπο του Παπισμού.
Έτσι, πιστεύουμε, θα φωτιστούν τα αμετάθετα όρια της Εκκλησίας από την αίρεση, της αλήθειας από την πλάνη. Γιατί είναι γεγονός ότι τα όρια αυτά γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτα.
Όχι μόνο επειδή στη ζωή των Ορθοδόξων έχει υπεισέλθει ο δυτικός πολιτισμός, ο διαμορφωμένος από τον παραποιημένο Χριστιανισμό της Δύσεως, αλλά και επειδή στις μέρες μας διαδίδονται οι ιδέες και αντιλήψεις της «Νέας Εποχής», που θέλει όλες τις θρησκείες να οδηγούν εξίσου στον ίδιο τάχα Θεό.
Για τους Ορθοδόξους η καθαρότητα της πίστεως αποτελεί το ασάλευτο θεμέλιο στον αγώνα τους για τη θέωση: Η ορθη πίστη είναι «το μέγα και πρώτον της σωτηρίας φάρμακον» (όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής). Αλλά και για τους ετερόδοξους αδελφούς μας η ακριβής οριοθέτηση της αλήθειας δείχνει τον δρόμο της επιστροφής στον πατρικό τους οίκο, την Ορθόδοξη Εκκλησία.
Η αποκοπή της δυτικής Χριστιανοσύνης από το σώμα της Εκκλησίας δεν προήλθε από διοικητικές ή εθιμικές απλώς διαφοροποιήσεις, αλλά από μια βαθιά αλλοίωση του εκκλησιαστικού βιώματος, η οποία και δημιούργησε ένα χάσμα ζωής ανάμεσα σε δύο κόσμους. Το αυτονόητο χρέος του σεβασμού των διαφορετικών πιστευμάτων, οι ανυπόκριτα φιλόφρονες διαθέσεις και οι ευσεβείς ενωτικοί πόθοι δεν μας δίνουν το δικαίωμα να παρασιωπούμε ή να συσκοτίζουμε αυτή την πραγματικότητα.
Διασώζονται, βέβαια, και σήμερα στην παπική Δύση υπολείμματα της πατερικής παραδόσεως, κυρίως στον χώρο του μοναχισμού.
Και αναμφίβολα υπάρχουν πολλοί ταπεινοί μοναχοί ή απλοί πιστοί, που αφιερώνουν τη ζωή τους στην προσευχή και σε έργα αγάπης.
Ωστόσο, τα όσα θετικά στοιχεία διατηρήθηκαν στη δυτική παράδοση, δεν στάθηκαν ικανά να αποτρέψουν τη διαστρέβλωση του Χριστιανισμού και τη μετάλλαξη της Εκκλησίας της Ρώμης σε κοσμικό κράτος με θεοκρατικό καθεστώς, μετάλλαξη που αναπόφευκτα επακολούθησε την εξέλιξη του παπικού θεσμού.
Παραδίδοντας το τεύχος τούτο στους αδελφούς μας, σε εποχή που ο συγκρητισμός και η εκκοσμίκευση έχουν ναρκώσει την εκκλησιαστική συνείδηση των περισσοτέρων από εμάς, ευχόμαστε να συναισθανθούμε όλοι το χρέος αλλά και να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη που έχουμε ως φύλακες και προασπιστές της

Ορθοδοξίας. Αυτό το χρέος και αυτή τη δύναμη επισημαίνουν οι πατριάρχες της Ανατολής στην ιστορική Εγκύκλιό τους του 1848: «*Παρ' ημίν ούτε Πατριάρχαι ούτε Σύνοδοι εδυνήθησάν ποτε εισαγαγείν νέα, διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας εστίν αυτό το σώμα της Εκκλησίας, ήτοι αυτός ο λαός, όστις εθέλει το θρήσκευμα αυτού αιωνίως αμετάβλητον και ομοειδές τω των Πατέρων αυτού*».

Ιερά Μονή Παρακλήτου

Διαβάστε ολόκληρο το φυλλάδιο πατώντας εδώ

Διαβάστε περισσότερα από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου πατώντας εδώ

"*Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους πατέρες της Ιεράς Μονής Παρακλήτου για την ευλογία που έδωσαν να αναδημοσιεύσουμε το βιβλίο τους στην ιστοσελίδα μας*"

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός (Παπισμός) (Κύριαι Διαφοραί) (Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Ηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Βασικά σημεία διαφοράς μεταξύ Ορθοδόξου Εκκλησίας και Παπισμού (Σεβασμ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος Βλάχος)

Πως έγινε ο Πάπας 'αλάθητος' **(π. Γεώργιος Μεταλληνός)**

Η "ιερωσύνη" του Πάπα (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου & Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Ούτε αίρεσις ούτε σχίσμα ο παπισμός (Πλέον τολμηροί οι νέοι Λατινόφρονες) (Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης, Καθ. της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Θεσσαλονίκης)

Το κείμενο της Ραβέννας και το πρωτείο του πάπα **(Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης)**

Οι διάλογοι χωρίς προσωπείον **(π. Γεώργιος Μεταλληνός)**

Ομόφωνη η γνώμη των Αγίων: Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙΡΕΣΗ! (π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών)

Περί Παπισμού και Οικουμενισμού (Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ)

«ΕΙΝΑΙ ΑΙΡΕΣΗ Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ;» (Παναγιώτη Σημάτη, Θεολόγου)

Δια τον Παπισμόν και τον Οικουμενισμόν (Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ)

«Το ζήτημα της συμπροσευχής μετά των ετεροδόξων κατά τους Ιερούς Κανόνες»: Σχολιασμός σε άρθρο του καθηγητού Βλασίου Φειδά (π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών)

«Ου δει αιρετικοίς ή σχισματικοίς συνεύχεσθαι»: Προσεγγίζοντας την κατ' οικονομία πράξη της Εκκλησίας (π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών)

«Ου δει αιρετικοίς ή σχισματικοίς συνεύχεσθαι»: Προσεγγίζοντας την κατ' ακρίβεια πράξη της Εκκλησίας (Β' ΕΚΔΟΣΗ) (π. Αναστάσιος Γκοτσόπουλος, Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών)

Ομολογία πίστεως κατά του Οικουμενισμού (Σύναξη Ορθοδόξων Κληρικών και Μοναχών, Απρίλιος 2009)

Οικουμενιστικά βήματα από τη Ραβέννα έως την Ελούντα (Αρχιμ. Σαράντης Σαράντος, εφημέριος Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Αμαρουσίου)

Η αίρεσις, το σχίσμα και η ενδεικνυομένη προς τους αιρετικούς και σχισματικούς ποιμαντική στάσις (Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης)

«Εάν ημείς σιωπήσωμεν, οι λίθοι κεκράξονται» (Λουκ. 19, 40) (π. Γεώργιος Μεταλληνός)

Ο διάλογος με παπικούς (Ομιλία) (π. Γεώργιος Μεταλληνός)

Αλλοίωση του καθιερωμένου Συμβόλου της Πίστεως (Σεβ. Μητρ. Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)